

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Maslov/Avusturya – 1638/03

Karar 23.6.2008 [BD]

Madde 8

Madde 8-1

Aile hayatına saygı

Özel hayata saygı

Küçükken işlediği esas olarak şiddet içermeyen suçlardan mahkûm olması nedeniyle başvurucuya oturma yasağı getirilmesi: *İhlal*

Olaylar: Bulgar vatandaşı olan başvuru Avusturya'ya 1990'da, yani altı yaşındayken, gelmiştir. Başvurucu, ebeveynleri, erkek ve kız kardeşiyle birlikte yasal olarak bu ülkede ikamet etmiş ve Mart 1999 tarihinde de sürekli oturma izni almıştır. 2001'de, yani başvuru on altı yaşındayken, Viyana Emniyet Genel Müdürlüğü, on sekiz yaşına geldiğinde uygulanmak üzere, başvurunun on yıl boyunca, Avusturya'da oturmasının yasaklanmasına karar vermiştir. Bu karar başvurunun on dört ila on altı yaş arası işlediği ağırlaştırılmış ev hırsızlığı, şantaj ve müessir fiillerden dolayı bir çocuk mahkemesi tarafından başvuru verilen hapis cezalarına dayanıyordu. Aralık 2003 tarihinde, başvuru, cezalarını çektikten ve on sekiz yaşına geldikten sonra, Bulgaristan'a sınır dışı edilmiştir.

Hukuk: Oturma yasağı tedbirinin alınması ve uygulanması başvurunun hem özel hayatına hem de aile hayatına bir müdahale oluşturmuştur. Bu müdahale yasayla öngörülmüş ve düzenin korunması ve suç işlenmesinin önlenmesi meşru amaçlarını güden bir müdahaleydi. Buradaki belirleyici unsur, ilgilinin suçları işlerken ki küçük yaşı ve biri dışında bu suçların şiddet içermemesidir. Başvurunun mahkûmiyetine neden olan eylemler esas olarak çocuk suçları kategorisine giren eylemlerdir. Bir çocuk suçunun sınır dışı edilmesi konusunda çocuğun yüksek yararını dikkate alma mecburiyeti, çocuğun topluma yeniden kazandırılmasını kolaylaştırmayı gerektirir. Aile ve sosyal bağların, çocuk suçlularda başvurulması gerekli en son yol olması gereken, sınır dışı edilme nedeniyle kopması durumunda bu amaca ulaşılması mümkün olmaz. İlgili salıverildikten sonra bir buçuk yıl Avusturya'da yeni suç işlemekten kalmıştır. Başvurunun cezaevindeki tutumunu gösterecek unsurların bulunmaması ve başvurunun salıverilmesinden sonra durumunun hangi ölçüde istikrar kazandığının bilinmemesinden dolayı, AİHM başvurunun suçları işlemesinden bu yana tutunduğu tavrın, özellikle başvurunun işlediği suçların büyük çoğunluğunun şiddet içermeyen suçlar olması ve bu suçları işlerken küçük olması gibi, bu olayda uygulanabilir diğer kriterlere oranla daha az önemde olduğu kanaatindedir. Başvurunun sosyal, kültürel,

dilsel ve ailevi alanda esas bağları bütün yakınlarıyla yaşadığı Avusturya’da olup, doğduğu ülkeyle kanıtlanmış bir bağı yoktur. İkamet etme yasağının sınırlı bir süre için verilmiş olması belirleyici değildir. İlginin küçük olan yaşı ve hayatının belirleyici bir döneminde bulunduğu göz önünde bulundurulduğunda, on yıl oturma yasağı, başvurunun neredeyse Avusturya’da yaşadığı süreye eşittir. Dolayısıyla, yasak ulaşılmak istenen meşru amaçla orantılı ve demokratik bir toplumda gerekli değildi.

Sonuç: İhlal (Bire karşı on altı oyla).

Madde 41 – Manevi zarar için 3 000 EUR.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce’dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi’nin insan haklarına destek Fonu’nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme’yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC’un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu’na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l’Europe/Cour européenne des droits de l’homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l’homme sont le français et l’anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme du Conseil de l’Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l’homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l’a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l’affaire soit cité en entier et s’accompagne de l’indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l’adresse suivante: publishing@echr.coe.int.